

Tłumacz przysięgły ustny w sądzie, prokuraturze, na policji - co zrobić, żeby współpraca była łatwiejsza i przyjemniejsza

POLSKIE TOWARZYSTWO
TŁUMACZY PRZYSIĘGŁYCH
I SPECJALISTYCZNYCH

Aleksandra Cichoń-Królikowska
Anna Piątkowska

Aleksandra Cichoń-Królikowska: Wszystko zaczęło się od mojej frustracji i posta na Facebooku

Tłumaczenia ustne w sądach – refleksje

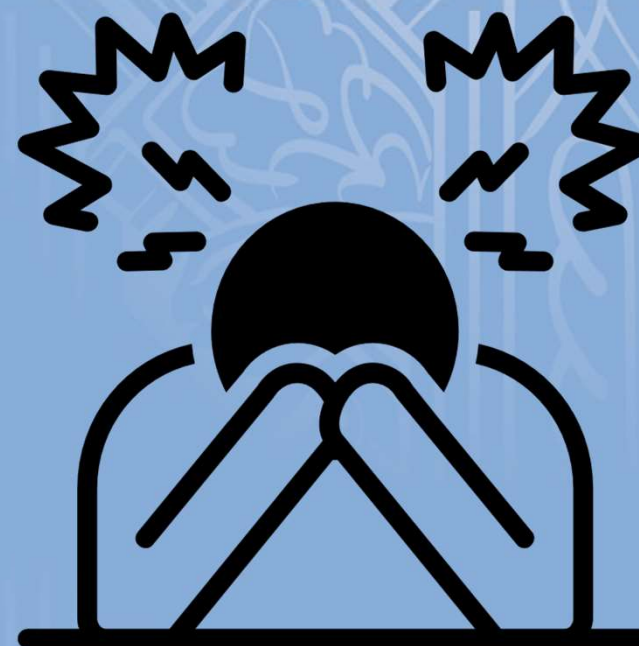

Spędzałam w ostatnim tygodniu ponad 10 godzin na tłumaczeniach ustnych w sądach (część tłumaczeń była zdalnie, część na sali sądowej, sądy i rejonowe i okręgowe) i naszły mnie pewne refleksje.

- **Sądy nie znają standardów pracy tłumaczy ustnych** – sędziowie nie wiedzą, że tłumacz powinien mieć przerwy, że nie powinien pracować samodzielnie przez wiele godzin (np. na rozprawę w trybie zdalnym 7 h powołano jednego tłumacza).
- **Kwestie techniczne nadal stanowią ogromny problem** (w przypadku tłumaczenia zdalnego słyszalność była dobra tylko z mikrofonu sędziego i osób połączonych zdalnie, słabo słyszałam strony, które były obecne na sali sądowej - ja byłam połączona zdalnie, widziałam sędziego i strony połączone zdalnie, nie widziałam zaś stron obecnych na sali. A to była tylko kwestia dodania kamery skierowanej na salę...

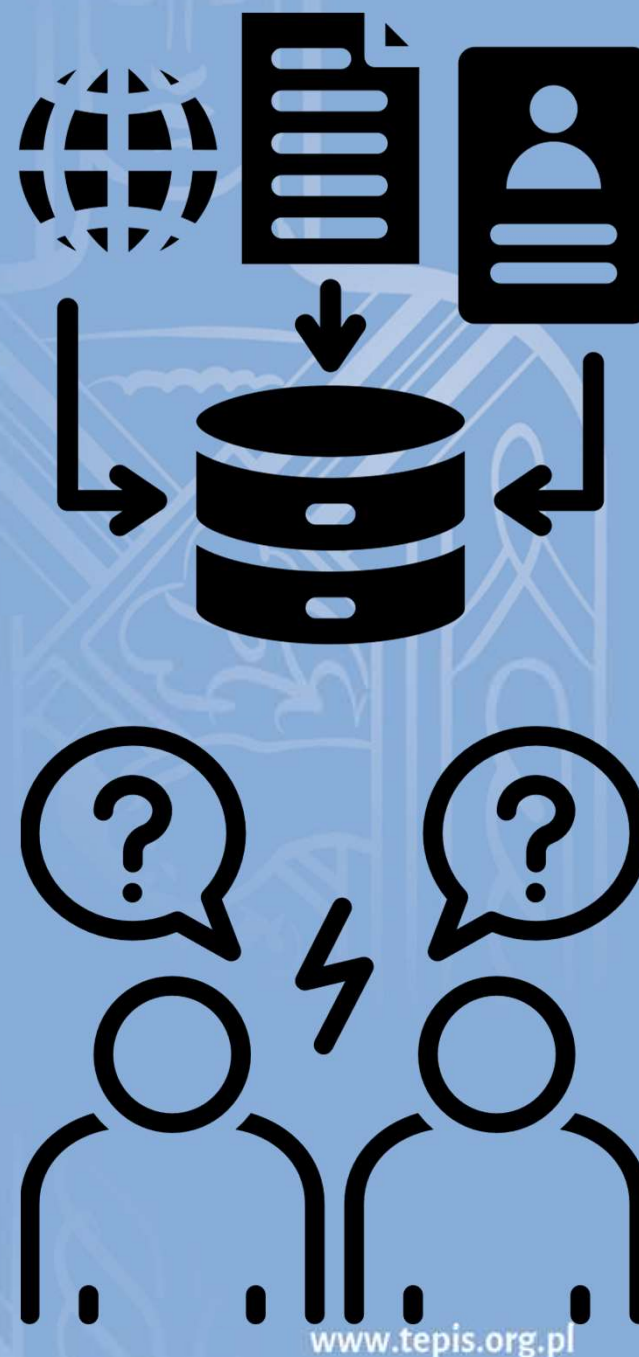
Po tych kilku dniach naszła mnie refleksja, że **trzeba te tłumaczenia ustne w sądach w końcu ucywilizować**. Sprawy są ważne, decydują się na sali sądowej losy ludzkie – losy dzieci, rodziców, firm, przedsiębiorców. To są często bardzo trudne i skomplikowane sprawy. Strony, sąd i tłumacz powinny skupić się na meritum a nie na kwestiach technicznych. A jednak ciągle jest daleko do przyzwoitego standardu...

- Jakie macie doświadczenia w pracy z sądami?
- Jakie pomysły, żeby to zmienić?
- Może powinniśmy bardziej stanowczo informować organy władzy sądowniczej o standardach?
- Może się w końcu przebijemy???

Zbieranie informacji,
kontaktowanie się
z tłumaczami i OWS-sami

Wyłonił się obraz ogromnego
braku zrozumienia po obu stronach.
Tak, jakby tłumacze i OWS mówili
zupełnie różnymi językami!

**Pojawił się pomysł przygotowania spisanych
DOBRYCH PRAKTYK**

**Dołączyła do mnie Anna Piątkowska
z mazowieckiego koła TEPIS-u
i postanowiłyśmy razem przygotować
taki dokument dla OWS-ów.**

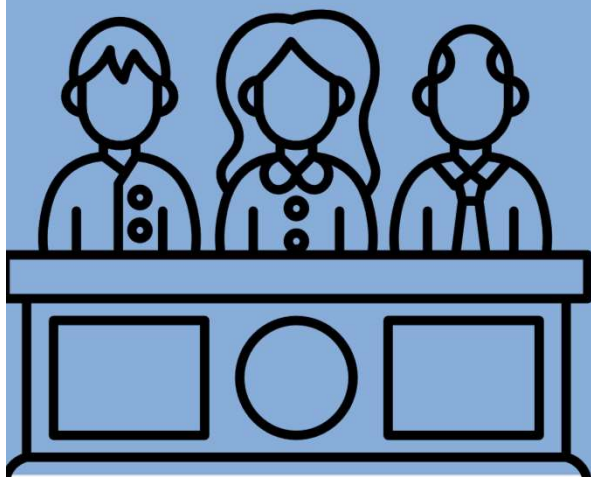

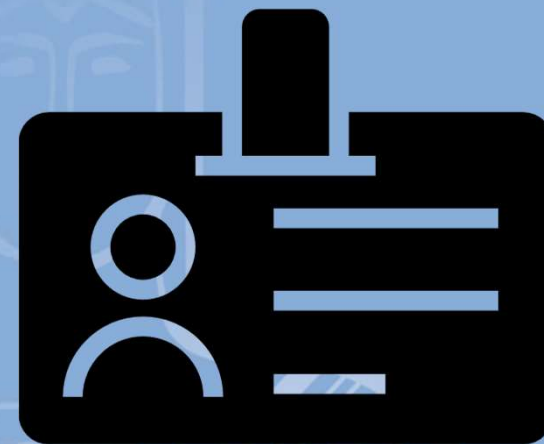

Przewodnik po dobrych praktykach

Tłumacz musi mieć dostęp **do całej istotnej dokumentacji** postępowania z odpowiednim wyprzedzeniem, aby móc przygotować się do pracy i sprawniej tłumaczyć.

Przewodniczący składu orzekającego powinien - w porozumieniu z tłumaczem ustnym - zdecydować, gdzie tłumacz powinien siedzieć na sali rozpraw (**uwzględniając bezpieczeństwo tłumacza!**)

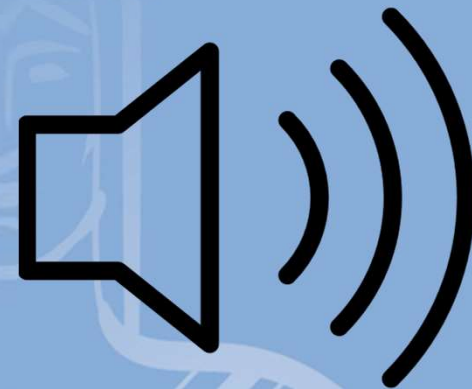

Przewodniczący składu orzekającego powinien umożliwić tłumaczowi ustnemu **przedstawienie się i wyjaśnienie swojej roli** osobom wymagającym tłumaczenia ustnego.

Tłumacz ustny powinien również mieć możliwość opisanie **sposobu organizacji tłumaczenia ustnego.**

Podstawą pracy tłumacza jest **to, co słyszy** - trzeba zapewnić mu dobre warunki.

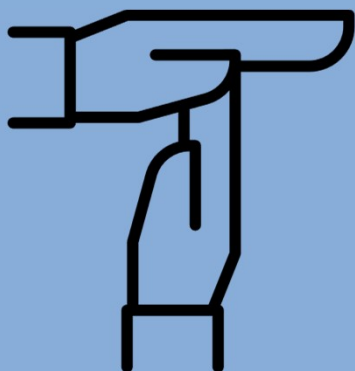
Tłumacze często **notują** (szczególnie przy tłumaczeniu konsekutywnym) - trzeba zapewnić tłumaczowi warunki pracy do swobodnego notowania.

Tłumacz ustny wykonuje swoją pracę w sposób bezstronny i niezależny. Zachowuje swoją niezależność od wszelkich zewnętrznych ingerencji, żądań lub interesów, które mogłyby negatywnie wpłynąć na jego pracę zawodową

Tłumacz potrzebuje przerw. Często mówi najwięcej na sali rozpraw. Tłumacz pracuje głosem - musi pić wodę!

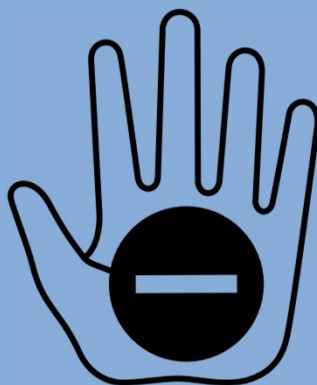

—
ス

A

Przy sprawach dłuższych powinno się wzywać dwóch tłumaczy, zmieniających się co 20 – 30 minut.

Tłumacz ustny ogranicza się do tłumaczenia ustnego i nie udziela porad prawnych, nie wyraża osobistych opinii osobom, dla których tłumaczy, ani nie angażuje się w działania inne niż te, które są związane z jego pracą.

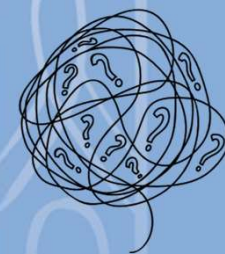

Podczas tych kilku miesięcy pracy nad projektem Dobrych Praktyk zaskoczyło mnie kilka rzeczy, o których mówili przedstawiciele OWS-ów.

Jesteśmy specjalistami od komunikacji, a zatem
JASNO KOMUNIKUJMY NASZE POTRZEBY

Specjalizujemy się w budowaniu „mostów” pomiędzy ludźmi pochodzącymi z różnych kultur - jesteśmy specjalistami od komunikacji międzykulturowej, zatem
SOBIE TEŻ ZAPEWNIJMY USŁUGI NA NAJWYŻSZYM POZIOMIE

Nasza praca wymaga empatii, zatem
BĄDŹMY EMPATYCZNI TAKŻE DLA SIEBIE

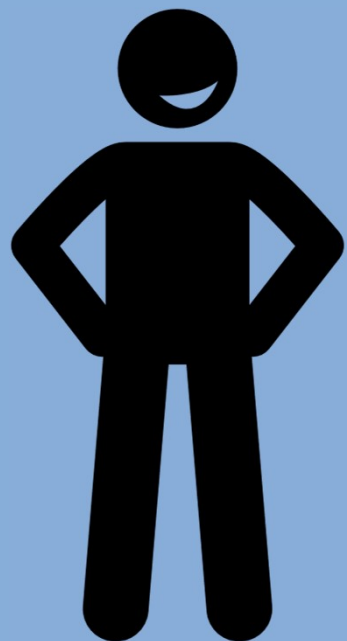
Już wkrótce w ramach TEPIS-u powstanie **sekcja ustna tłumaczy przysięgłych** i mam nadzieję, że w ramach tej sekcji uda nam się dalej pracować nad poprawieniem sytuacji tłumaczy ustnych przysięgłych.

Dziękuję za uwagę i przekazuję głos Annie Piątkowskiej
Kontakt do mnie: aleksandrachonkrolikowska@gmail.com
Adres mailowy, jak i link do FB i LinkedIn zostawiam na czacie
i zapraszam do kontaktu

ASERTYWNOSĆ

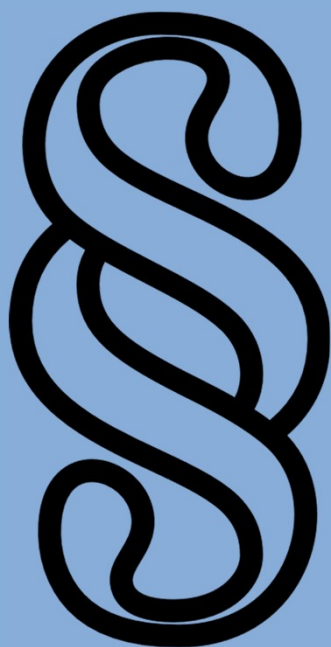

Anna Piątkowska

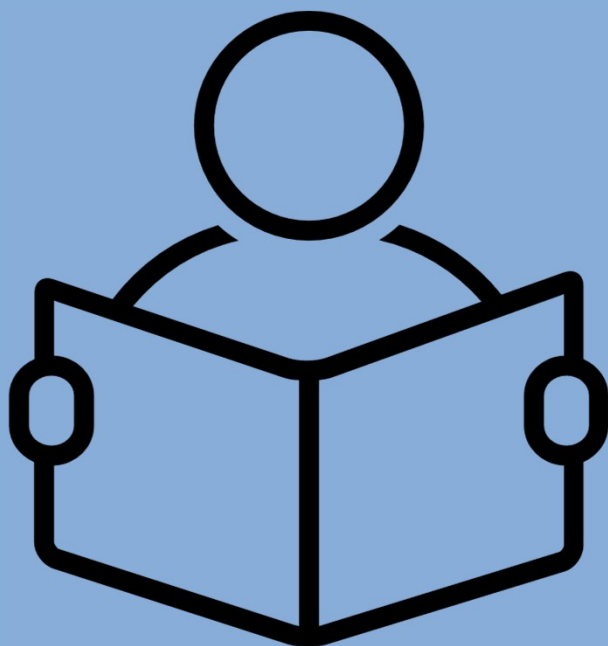
Art. 14. 1. Ustawy o TP:

Tłumacz przysięgły jest obowiązany do:

- 1) wykonywania powierzonych mu zadań ze szczególną starannością i bezstronnością, zgodnie z zasadami wynikającymi z przepisów prawa;
- 2) zachowania w tajemnicy faktów i okoliczności, z którymi zapoznał się w związku z tłumaczeniem;
- 3) doskonalenia kwalifikacji zawodowych.

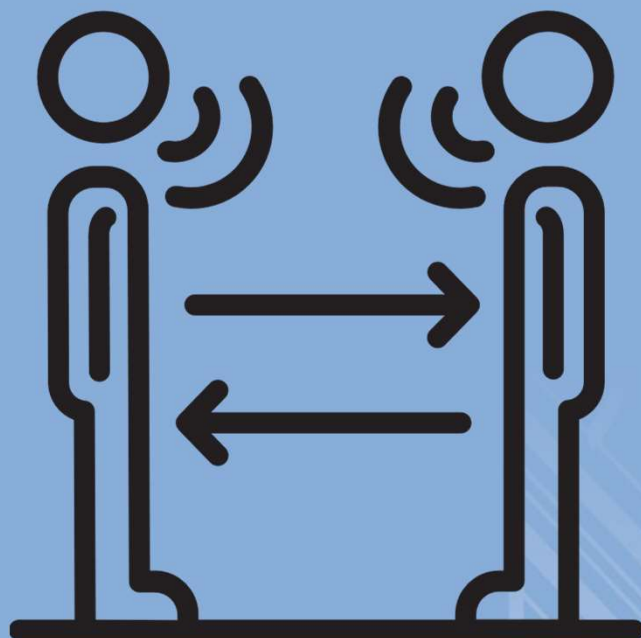

TP nie jest stroną postępowania. TP jest wsparciem dla OWS. OWS potrzebuje TP. Dlatego TP musi mieć możliwość wglądu w akta, tak jak osoba prowadząca sprawę. Jest jak sędzia, który przechodzi od wydziału do wydziału: ma wiedzę, ale potrzebuje znać szczegóły, żeby praca przebiegała prawidłowo. Oprócz słownictwa z zakresu prawa pojawia się inne, którego TP nie ma obowiązku znać (medyczne, techniczne...). Zapoznawszy się z aktami TP może się przygotować. Albo odmówić tłumaczenia. TP musi wykazywać się asertywnością.

Z akt TP dowiaduje się:

- z jakiego państwa pochodzi osoba, którą ma tłumaczyć (inne państwo to inny system prawny, inne realia kulturowe), jakie ma wykształcenie (co przekłada się na zasób słownictwa);
- czy na pewno wezwano TP odpowiedniego języka.

Tłumaczenie ustne wymaga dużego skupienia, w wyniku zmęczenia po pewnym czasie jest coraz trudniej. Dobrze jest dać TP akta, z których czyta sędzia / prokurator / policjant / adwokat... – to ułatwi TP pracę i zaoszczędzi czas.

Obowiązkiem OWS jest zapewnienie TP co najmniej takiego samego bezpieczeństwa, jak sobie: odpowiednia odległość od osoby tłumaczonej (która może być niebezpieczna), środki bezpieczeństwa fizycznego, jeśli zachodzi potrzeba.

TP musi asertywnie poinformować przedstawicieli OWS o swoich potrzebach.

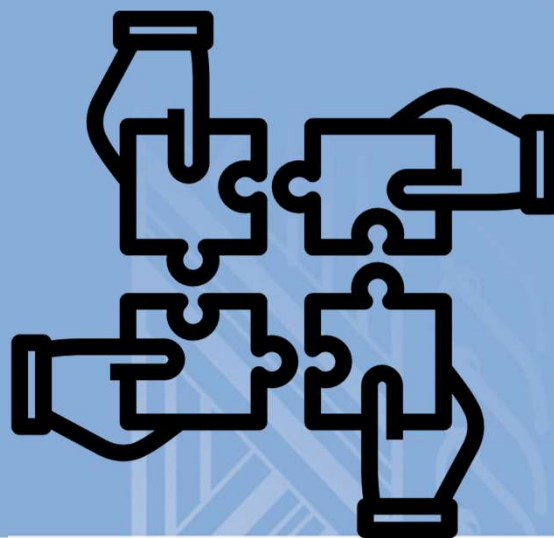

Na tłumaczenie ustne powinno wzywać się tego samego TP, który tłumaczy akta: nie musi zapoznawać się z aktami przed (każdą) rozprawą, bo je zna, i zna całą sprawę, jak sędzia. Jeśli OWS wie, że po tłumaczeniu pisemnym będzie potrzebne ustne, powinien o to zapytać TP podczas zlecania pierwszego tłumaczenia dokumentów. TP ma obowiązek umieć tłumaczyć ustnie.

TP nie jest stroną postępowania.

TP jest wsparciem dla OWS.

OWS potrzebuje TP.

Dziękuję za uwagę!
Proszę o komentarze na
mazowieckie@tepis.org.pl

Polskie Towarzystwo Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych TEPiS

00-688 Warszawa, ul. Emilii Plater 25 lok. 44

 +48 514 434 476

 tepis@tepis.org.pl | biuro@tepis.org.pl

www.tepis.org.pl

Organizacja pożytku publicznego · KRS 0000077499